

L'Església pensada pels laics

Dij, 9/05/2013 per Catalunya Religió

(CR) Aquest dilluns es presenta amb un acte públic el grup de cinc laics catòlics catalans que el passat mes d'octubre van començar a publicar algunes reflexions conjuntes al diari *La Vanguardia*. El president de la Fundació Joan Maragall **Josep Maria Carbonell**; el polític i advocat **Josep Maria Cullell**, l'exdirector general d'Afers Religiosos **Jordi López Camps**; el president d'E-Cristians **Josep Miró i Ardèvol**; i el filòsof i teòleg **Francesc Torralba**; publiquen aquestes reflexions conjuntes des del compromís professional, polític i social partint d'experiències eclesials diverses.

El [dilluns a la tarda](#) faran el primer acte públic al Col·legi d'Advocats de Barcelona on parlant de la participació i la pertinença a l'Església. El tema, sobre el necessari protagonisme dels laics en l'Església i en la societat, s'emmarca en la nova etapa que ha obert el pontificat del [papa Francesc](#). L'acte estarà presentat pel director adjunt de *La Vanguardia*, **Enric Juliana**.

El primer text publicat [el novembre](#) era un programari comú amb motiu del Sínode sobre la Nova Evangelització, i [al gener](#) va aparèixer una reflexió sobre l'articulació política de Catalunya. Aquest diumenge van publicar un nou text centrat en els fonaments ètics i morals que han de regir l'economia, focalitzada en el bé comú, la justícia i la dignitat de les persones.

Aquest és el text del darrer document publicat el diumenge 5 de maig.

Cap a l'economia del do

(Josep Maria Carbonell, Josep Maria Cullell, Jordi López Camps, Josep Miró i Ardèvol Francesc Torralba) A la societat hi ha un profund malestar i preocupació per l'impacte d'una crisi que afecta molts aspectes de la societat. Es diu que és una crisi global pel seu abast i intensitat. Una part important de la societat s'empobreix i moltes famílies viuen amb angoixa el moment present. Les dificultats econòmiques provoquen sofriment i neguits a moltes persones. Hi ha problemes

que alteren la cohesió social: acomiadaments i atur, tancament d'empreses, famílies amb dificultats per cobrir les despeses bàsiques, precarietat laboral, emigració de joves a l'estranger per manca de perspectives laborals, empobriment de barris... Molts joves creuen que el futur no els pertany i la gent gran tem pel seu present. Hi ha motius per a la desesperança i un gran pessimisme col·lectiu entristeix la societat.

Com a cristians no podem restar indiferents davant de tota aquesta situació. La profunditat de la crisi evidencia l'esgotament d'un model econòmic basat en els guanys abusius i el creixement sense fi, en l'ideal d'ambició i optimisme sense fre que han regit les relacions econòmiques els darrers anys.

Els cristians estem cridats a l'esperança fonamentada en la vivència de Jesús mort i ressuscitat. Estem convençuts que una altra societat és possible si adoptem altres models de desenvolupament i creixement econòmic. La nostra compassió i misericòrdia ens mou a favor de la justícia i per això volem dirigir-nos a la societat per demanar que treballem junts activament a favor del bé comú i del progrés de la humanitat.

Creiem que és possible un altre model d'economia i de societat respectuós amb el medi ambient, sensible a les necessitats reals de les persones, atent a la cohesió social i fonamentat en virtuts que aspirem que siguin públiques i compartides per tots. Cal promoure una comprensió de l'economia fonamentada en el treball digne per a tothom, allunyat de la primacia del lucre desencarnat a costa de la dignitat humana.

Enfront de les ideologies que conceben el mercat únicament des dels principis de l'economia basada en els intercanvis entre iguals, creiem que cal incorporar la importància de la justícia distributiva i social, la generositat i el do, com a fonaments bàsics de l'economia de mercat. Aspirem a una economia social solidària, que estigui preocupada per la justa distribució dels beneficis.

El mercat, per si sol, sense formes internes de solidaritat i confiança recíproca, no produeix la funció social i econòmica esperada. Considerem que els poders públics de l'Estat han de corregir els errors i les disfuncions socials, i han d'afrontar els nous reptes del món actual, conscients que cal reexaminar i revalorar el seu paper. Calen noves solucions, tot i que defensem la necessitat d'un sistema de benestar que doni protecció a tothom, però de manera especial als més desfavorits. Aquest és el patrimoni de valors socials que volem donar a les generacions futures.

No és possible progressar confiant només en els punts de vista econòmics i tècnics. El desenvolupament ha de ser bàsicament integral. Estem convençuts que la resposta a la crisi també ha de ser moral. Juntament amb les necessàries solucions tècniques, calen respostes morals de fons. La separació creixent entre rics i pobres, i l'avanç de les desigualtats no són només el resultat d'unes estructures econòmiques i socials injustes, sinó també del predomini d'una mentalitat egoista i individualista.

Per això, l'activitat econòmica ha d'estar ordenada a la consecució del bé comú. Tota decisió econòmica té implicacions d'ordre moral. Creiem que les últimes causes de la crisi actual es troben en l'afebliment d'unes virtuts necessàries per organitzar la societat considerant la primacia de les persones damunt dels béns.

Constatem l'absència d'uns referents morals imprescindibles per considerar

---

humanitzada la societat. Enfront de la maximització del benefici i la competència sens fre reivindiquem com a patrimoni comú: la solidaritat, la fraternitat, la cooperació i la col·laboració. Creiem que aquestes, proposades com a virtuts han de presidir tota actuació pública.

Treballar pel bé comú és una exigència de la justícia i de la caritat evangèlica. Per fer-ho, ens calen institucions vertebradores de la societat, des de la família fins a les estructures polítiques. Creiem que aquestes institucions s'han d'orientar a fer-la més humana i humanitzada prefigurant el que considerem que és el Regne de Déu.

Els cristians hem de participar activament en les mediacions seculares per resoldre els problemes de la societat. Defensem la política com el camí plausible per entendre's i crear consens entre punts de vista diferents.

Constatem amb tristesa que els ciutadans desconfien d'un sistema polític sotmès massa sovint a la sospita de la corrupció i de l'amiguisme. Hi ha una important desafecció que allunya les persones de la política i això empobreix la societat. Totes les estructures i institucions de la societat són perfectibles, però les seves limitacions o defectes no ens han de fer perdre la perspectiva de la seva utilitat per ordenar la convivència.

Cal una regeneració de la confiança entre la ciutadania i la política. Els diferents actors del sistema han d'assumir les seves responsabilitats. El camí a recórrer comporta la recuperació dels valors bàsics de la política, especialment entendre el poder com a servei; però també cal una legislació que ajudi a situar l'acció política en benefici del bé comú. Perquè la justícia social sigui real, cal en el govern de la societat persones justes, allunyades de l'interès personal a curt termini, i orientades al bé comú.

Darrere de la desafecció també hi ha problemes morals que empobreixen les institucions de representació i d'acció política. L'excés de confiança en aquestes mediacions ha fet perdre als ciutadans, en alguna ocasió, el seu sentit de responsabilitat cívica. Cal tornar a parlar de compromís social, com també cal proposar una renovació moral de la societat per tornar a envigorir les institucions públiques per tal que se situïn al servei del bé comú. Reclamem aquesta revifalla ètica basada en el desenvolupament de la llibertat responsable de les persones orientada a la convivència i la fraternitat.

Els cristians hem de saber proposar també a la societat qüestions que ajudin a endegar el procés de renovació moral i hem de saber escoltar el que aquella demana. De nou cal situar davant la mirada dels individus virtuts com la solidaritat, la transparència, la responsabilitat, l'esforç per fer el bé, el compromís i l'honradesa, entre altres.

Aquestes virtuts han d'estar presents en tots els àmbits de la vida i s'han de transmetre a través de l'educació, la convivència social, la cultura o la política. Sense aquests referents morals, i sense la gratuïtat, la misericòrdia i la comunió fraternal, tots els esforços seran limitats.

L'Església ha de ser portadora de paraules d'esperança i els cristians hem de dirigir-nos obertament a la societat per qui vulgui escoltar-nos. Hem de saber testimoniar els valors socials fonamentats en la pràctica de l'amor gratuït i hem de criticar aquelles estructures de pecat existents en la societat, sabent ser

constructors d'alternatives viables. Tenim la doctrina social de l'Església com eix bàsic on trobar propostes per adreçar a la societat per entendre i combatre l'actual situació.

Ens sentim en comunió amb l'Església compromesa amb l'exercici misericordiós de la caritat. Gràcies al treball desinteressat de molts cristians, la solidaritat és activa i dóna fruits positius entre els sectors de la societat més desfavorits. La caritat no pot substituir la justícia negada; ni la justícia anul·la la caritat. Ambdues es complementen i potencien. La caritat complementa la justícia a partir de la lògica de la donació i el perdó.

Ens sentim al costat d'aquells cristians i d'aquelles persones que lluiten a favor de la justícia. Fem del compromís per la justícia una experiència que se situa al bell mig de la confessió creient perquè on hi ha caritat i amor, allí hi ha Déu.